

عنوان مقاله:

پیش بینی گرایش نوجوانان به رفتارهای پرخطر بر اساس سبک های فرزندپروری و سبک زندگی سلامت

محل انتشار:

مجله دانشکده پزشکی مشهد، دوره 64، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عباداله عباسی - دانشجوی دکتری روانشناسی سلامت، گروه روانشناسی، واحد تربیت جام، دانشگاه آزاد اسلامی، تربیت جام، ایران.

علیرضا رجایی - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد تربیت جام، دانشگاه آزاد اسلامی، تربیت جام، ایران. (نویسنده مسول)

محمد حسین بیاضی - استادیار، گروه روانشناسی، واحد تربیت جام، دانشگاه آزاد اسلامی، تربیت جام، ایران.

حمید جعفریان یسار - استادیار، گروه روانشناسی، واحد تربیت جام، دانشگاه آزاد اسلامی، تربیت جام، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: به بیان اکثر روان شناسان و محققان حوزه رفتارشناسی دوره نوجوانی دوره ای حساس و بسیار حیاتی است. هرگونه کوتاهی در تربیت نوجوانان در این دوره، لطمات جبران ناپذیری را به بار خواهد آورد. هدف این مطالعه پیش بینی گرایش نوجوانان به رفتارهای پرخطر بر اساس سبک های فرزندپروری و سبک زندگی سلامت بود. روش کار: روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل دانش آموزان دوره دوم متوسطه شهر قم در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ بود. نمونه این پژوهش شامل تعداد ۲۵۲ دانش آموز بود که به شیوه تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده شامل پرسشنامه خطرپذیری نوجوانان (محمدزاده و احمدی، ۱۳۹۲)، سبک فرزندپروری نوجوانان (نقاشان، ۱۳۵۸) و سبک زندگی ارتقاء دهنده سلامت (واکر و همکاران، ۱۹۸۷) بود. تجزیه و تحلیل داده های حاصل از این پژوهش با استفاده از روش های همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه صورت گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد که بین خطرپذیری نوجوانان با دو بعد سبک فرزندپروری (کنترل، محبت) و سه بعد سبک زندگی (رشد معنوی، مسئولیت پذیری سلامت و ورزش و فعالیت فیزیکی) رابطه معناداری وجود داشته ($p \leq 0.01$) و بین خطرپذیری نوجوانان با سه بعد سبک زندگی (روابط بین فردی، مدیریت استرس و تغذیه)؛ رابطه معناداری وجود ندارد ($p \geq 0.05$). همچنین بر اساس ضریب تعیین به دست آمده؛ سبک های فرزندپروری و سبک زندگی سلامت در نوجوانان قادرند به میزان ۳۰ درصد از تغییرات خطرپذیری نوجوانان را تبیین کنند. همچنین بر اساس ضرایب بنای به دست آمده؛ سبک زندگی سلامت تاثیر بیشتری نسبت به سبک فرزندپروری در بروز خطرپذیری نوجوانان دارند. نتیجه گیری: یافته های این مطالعه نشان داد که اثر سبک زندگی ارتقاء دهنده سلامت در نوجوانان بیشتر از سبک فرزندپروری در نوجوانان است. بنابراین برنامه ریزان آموزشی و تربیتی باید به سبک زندگی ارتقاء دهنده سلامت نوجوانان توجه کافی داشته باشند.

کلمات کلیدی:

خطرپذیری نوجوانان، سبک فرزندپروری، سبک زندگی ارتقاء دهنده سلامت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1390184>

